

Alfred Adler

Vrsta: Seminarski | Broj strana: 5 | Nivo: FPM BAR

Uvod:

Adlerova "individualna psihologija" je teorija o jedinstu ljudske licnosti .

Individua je nedeljiva Celina,slobodna,,ka cilju usmerena, odgovorna za svoje ponasanje.

Iako je Adlermedju prvima bio pripadnik FROjdovog psihoanalitichkog kruga(u kome je aktivnosaradjivao od 1902-1911) predstava o ljudskoj prirodi koja je sadrzana u Adlerovoj teoriji radikalno odstupa od Frojdovog shvatanja. U njenoj osnovi je raskid is a biologizmom is a kauzalnoscu i pomeranje interesovanja na drustvene odrednice razvoja in a teologiju.Stil zivota , zivotni ciljevi i borba za njihovo ostvarenje su osnovni medjasi koji odredjuju ljudski razvoj.

U svom delu "Smisao zivota" Adler je jasno odredio svoje najbitnije teorisko polaziste na sledeci nacin : "Osnovni zakon zivota je trijunfovanje nad teskocama. Tom zakonu potcinjeni su instinct odrzanja ,fizicka i psihicka ravnoteza , telesni i dusevni razvo i teznja ka savrsenstvu"

Biografija:

Alfred Adler je rođen 1870. godine u Becu kao teče dete jevrejskog trgovca zitaricama.

Kao dete oboleo je od rahitisa i nije mogao da se kreće do svoje četvrte godine . U petoj godini zamalo nije umro od zapaljenja pluća . Tada je odlučio da postane ljekar.

Godine 1895. diplomirao je medicinu na Beckom univerzitetu.Nakon objavljivanja spisa o organskoj inferiornosti 1907 godine koji su bili u skladu sa shvatanjima psihoanalize , na poziv Sigmunda Frojda pridružio se grupi psihijataru okupljenih oko njega.Jedno vreme bio je precdnik ogranka psihoanalitickog drustva I jedan od urednika najznacajnijeg casopisa za psihoanalizu. Medjutim , nakon sto je objavio spise o agresivnom instinktu I dječijem osecanju inferiornosti ,dolazi do razlaza sa Frojdom. Adler je sa onima koji su ga podrzavali napustio Becko psihoanaliticko drustvo I 1911 godine osnovao drustvo slobodne psihoanalize , koje je naredne godine promenilo naziv u Drustvo individualne psihologije.

Alfred Adler je umro od srčanog udara 1937 godine u Aberdinu u Skotskoj, gde je trebao da održi seriju predavanja.

Adlerova najvaznija dela:

Studija o manjoj vrednosti organa (1907)

O nervoznom karakteru(1912)

Lecenje I vaspitanje (1913)

Teorija I praksa individualne psihologije (1920)

Poznavanje ljudi (1927)

Tehnika individualne psihologije (1920)

Poznavanje zivotinja (1929)

Problem homoseksualnosti (1930)

Religija I individualna psihologija (1933)

Adlerova teorija inferiornosti:

Osnovno covekovo osecanje je osecanje inferiornosti , a osnov sveukupne motivacije je teznja da se to osecanje prevazidje .Adler je smatrao a postoji jedna motivaciona sila ili teznja koja determinise ponasanje covjeka , on tu motivacionu silu naziva teznja za superiornoscu .

U razvoju shvatanja o inferiornosti u Adlerovom ucenjumoguce je izdvojiti tri faze :

*U prvoj izlaze shvatanje o organskoj inferiornosti I tendenciji drugih organa da kompenzujuinferiornost uzrokovanu postojećim hendikepomorgana koji je ostecen. Npr kod slepe osobe neka druga cula ,

posebno culo dodira I sluha ,bivaju razvijena u znatno vecoj meri nego li kod osoba koje normalno vide .

Adaptivna funkcija vida (snalazenje u fizickom prostoru I socijalnoj sredini)preuzimaju druga cula (sluh kao najpriblizija zamena za podatke koje dobijamo putem vida).

----- OSTATAK TEKSTA NIJE PRIKAZAN. CEO RAD MOŽETE
PREUZETI NA SAJTU. -----

www.maturskiradovi.net

MOŽETE NAS KONTAKTIRATI NA E-MAIL: maturskiradovi.net@gmail.com